

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/83/2018
Identifikačné číslo spisu:	7205215527
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7205215527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu K. T. M., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v V., L. XX, zastúpeného JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, proti žalovaným 1/ E. F., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v V., Z.Á. XX, zastúpenej JUDr. Jánom Garančovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, 2/ Š. J., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v V., Š. X, t. č. vo U.V. F., XX Q. L., L. Y. XX XNL, V., 3/ K. K. F., bývajúcemu v V., Z. XX, zastúpenému JUDr. Jánom Garančovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18C/62/2006, o dovolaní žalovaných 1/ a 3/ proti II., III. a VII. výroku uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo 4. marca 2015 sp. zn. 1Co/283/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 4. marca 2015 sp. zn. 1Co/283/2013 v II., III. a VII. výroku z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) II. výrokom uznesenia zo 4. marca 2015 sp. zn. 1Co/283/2013 uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 1/ trovy konania v sume 873,21 Eur a tieto zaplatiť jej právnomu zástupcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, III. výrokom uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 3/ trovy konania v sume 6 330,29 Eur a tieto zaplatiť jeho právnomu zástupcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia a VII. výrokom odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 3/ proti IV. a V. výroku rozsudku Okresného súdu Košice II (ďalej len „prvoinštančný súd“) z 20. marca 2013 č. k. 18C/62/06-413, ktorým prvoinštančný súd rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanej 1/ (vo výške 1 288,15 Eur) a žalovanému 3/ (vo výške 1 288,15 Eur) trovy konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že právny zástupca žalovaných 1/ a 3/ prevzal rozsudok súdu prvého stupňa dňa 02. 05. 2013 a teda nasledujúcim dňom mu začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 17. 05. 2013 - piatok. Odvolanie bolo podané na súde prvej inštancie osobne dňa 20. 05. 2013, teda po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Na základe toho odvolací súd odvolanie žalovaných 1/ a 3/ odmietol ako oneskorene podané podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. Ďalej dodal, že bez ohľadu na túto skutočnosť odvolací súd

rozhodoval o napadnutých trovách konania a to z dôvodu zmeny prvostupňového rozsudku vo veci samej [s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“)].

2. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadli dovolaním žalovaná 1/ (druhý a siedmy výrok) a žalovaný 3/ (tretí a siedmy výrok) (ďalej aj „dovolatelia“). Dovolanie odôvodnili tým, že odvolací súd im svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie bol ich právnomu zástupcovi doručený poštou dňa 2. mája 2013 a teda nasledujúcim dňom mu začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie dovolania, ktorá uplynula v piatok dňa 17. 05. 2013. Práve v tento deň však právny zástupca odoslal predmetné odvolanie súdu telefaxom, na faxové číslo súdu, pričom toto podanie v súlade s § 42 ods. 1 O. s. p. doplnil predložením jeho originálu (vrátane faxovej potvrdenky) osobne do podateľne prvostupňového súdu, čo odvolací súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy a preto jeho záver o oneskorenom podaní odvolania je nesprávny. Žiadal preto rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobca podal k dovolaniu vyjadrenie, ktoré však bolo súdu doručené po uplynutí lehoty na podanie vyjadrenia, preto naň odvolací súd v súlade s § 436 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) neprihliadal.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných 1/ a 3/ je prípustné a súčasne aj dôvodné.

6. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu boli upravené v ustanovení § 239 O. s. p. a § 237 O. s. p.

8. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak bolo konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 ods. 1 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Existenciu vád konania uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. dovocatelia aj tvrdili, a to

konkrétne vady uvedenej pod písm. f/.

9. Podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

10. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

11. Podľa § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

12. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

13. Podľa § 42 ods. 1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol právnomu zástupcovi žalovaných 1/ a 3/ doručený dňa 02. 05. 2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 17. máj 2013 (piatok).

15. Odvolací súd pri odmietnutí odvolania vychádzal zo skutočnosti, že odvolanie žalovaných 1/ a 3/ bolo súdu doručené osobne dňa 20. 05. 2013 (č. l. 435), teda po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Dovolatelia však v dovolaní uviedli, že odvolanie podali dňa 17. mája 2013 prostredníctvom telefaxu na faxovom čísle súdu 055/7269520, pričom dňa 20. mája 2013 ho v súlade s § 42 ods. 1 O. s. p. doručili aj osobne do podateľne súdu. K dovolaniu pripojili originál faxovej potvrdenky. Dovolací súd telefonickým dopytom na Okresnom súde Košice II zistil, že predmetné faxové podanie doručené súdu dňa 17. mája 2013 sa skutočne nachádza v náhradnom obale (resp. v zbernom spise) prvoinštančného súdu, teda nesprávne založené medzi kópiami a preto nie je zažurnalizované v spise. Na základe uvedeného možno konštatovať, že odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 3/ ako oneskorené, i keď v dôsledku nesprávneho postupu súdu prvej inštancie zjavne nemal vedomosť o podaní odvolania telefaxom.

16. Nesprávnym odmietnutím odvolania bola žalovaným 1/ a 3/ odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 04. 03. 2015 sp. zn. 1Co/283/2013 v jeho VII. výroku a v II. a III. výroku ako výrokoch naň obsahovo nadväzujúcich zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 450 C. s. p.).

17. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.